

Księga Przysłów

Rozdział 7

1. Synu mój! strzeż słów moich, a przykazanie moje chowaj u siebie. 2. Strzeż przykazań moich, a żyć będziesz; a nauki mojej, jako żrenicy oczów swych. 3. Uwiąż je na palcach twoich, napisz je na tablicy serca twego. 4. Mów mądrości: Siostraś ty moja, a roztropność przyjaciółką nazywaj, 5. Aby cię strzegły od żony cudzej, i od obcej, która mówi łagodne słowa. 6. Bom oknem domu swego przez kratę moję wyglądał; 7. I widziałem między prostytutkami, obaczyłem między synami młodzieńca głupiego, 8. Który szedł ulicą przy rogu jej, drogą postępując ku domowi jej. 9. Ze zmierzkiem pod wieczór, w ciemności nocnej, i w mroku. 10. A oto niewiasta spotkała go, w ubiorze wszetecznicy, chytrego serca, 11. Świegotliwa i nie ukrócona, a w domu własnym nie mogły się ostać nogi jej; 12. Raz na dworzu, raz na ulicach i po wszystkich kątach zasadzki czyniąca; 13. I uchwyciła go, i pocałowała go, a złożywszy wstyd z twarzy swojej, rzekła mu: 14. Ofiary spokojne są u mnie; dzisiaj oddała śluby moje. 15. Przetożem wyszła przeciw tobie, abym pilnie szukała twarzy twojej, i znalazłam cię. 16. Obiłam kobiercami łoże moje, ozdobione rzezaniem i prześcieradłami egipskimi. 17. Potrząsnęłam pokój swój myrrą, aloesem, i cynamonem. 18. Pójdźże, opójdź się miłością aż do poranku, ucieszymy się miłością. 19. Boć męża mego w domu nie masz; pojechał w drogę daleką. 20. Worek pieniędzy wziął z sobą; dnia pewnego wróci się do domu swego. 21. I nakłoniła go wielą słów swoich, a łagodnością warg swoich zniewoliła go. 22. Wnet poszedł za nią, jako wół, gdy go na rzeź wiodą, a jako głupi do pęta, którem karany bywa. 23. I przebiła strzałą wątrobę jego; kwapił się jako ptak do sidła, nie wiedząc, iż je zgotowano na duszę jego. 24. Przetoż teraz, synowie! słuchajcie mię, a bądźcie pilni powieści ust moich. 25. Niechaj się nie uchyla za drogami jej serce twoje, ani się tułaj po ścieżkach jej. 26. Albowiem wielu zraniwszy poraziła, i mocarze wszyscy pozabijani są od niej. 27. Dom jej jest jako drogi piekielne, wiodące do gmachów śmierci.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.